

Od svojho narodenia do 14 rokov som žil v pavlačovom dome. So všetkými susedmi sme si videli nielen do kuchyní, ale aj do kúpeľní a hoci ako dieťa som to ešte veľmi nevnímal, aj do spální. Obvyklé príslovie "špinavé prádlo sa nemá prať na verejnosti" by preto v pavlačovom dome znamenalo, že špinavé prádlo nebudeme prať vôbec. Kam by to viedlo, si vie asi každý dobre predstaviť. Podobná požiadavka by bola podobne nezmyselná v minulosti i na našich dedinách, kedy sa to prádlo pralo spoločne na potoku.

Zametanie problémov pod koberec vedie iba ku kumulovaniu problémov, ktoré sa jedného dňa stanú nezvládnuteľné. Najhoršie je, že ten, kto na problémy vopred upozorňuje, bude nakoniec obvinený, že vlastne on celý chaos spôsobil, lebo ak by o problémoch nik nevedel, tak by tieto problémy vlastne neexistovali.

Presilenosť

Ako sa vraví, všetko do tretice,
zlé, dobré ale to je fuk,
nápad už nemám, to je pravda síce,
no ale predsa, dnes, chcem robiť hluk.

Nazbieram preto pre i pro i proti,
až bude premís presila,
keď povedú ma do večitých lovísk,
sťa Peter Zapri! Zapri! Zapri ma!

A moja presilená krv,
akáže krv?, len víno červené,
potečie podobne jak prv,
do suchých hrdiel, hlavne do zeme.

Znovu som sa presvedčil, že prílišné tlačenie na pílu vedie k tomu, že aj tí, ktorí s mojimi argumentami v podstate súhlasia, sa od nich či odo mňa (?) nakoniec dištancujú, lebo inak by sa musela zmeniť celá paradigma vnímania reality. Našťastie nie som ani prorokom, ani Mesiášom a tak mi nikto nemusí zoťať hlavu a tobôž nie ma ukrižovať, ale moja prílišná zanietenosť zdá sa je pre normálnych ľudí odpudzujúca, takže sa radšej zmieria s nepriaznivou skutočnosťou, než by narušili Status quo a vlastne ani ja ho asi nechcem narušiť, veď čo keby ma predsa len zoťali :)